

til, naar Begjering af de Paagjældende fremfattedes, da at andrage om de fornødne Beløb; iøvrigt er det et Princip, jeg i de senere Aar har fulgt, og som jeg antager, man idetmindste i nogen Tid vil være nødsaget til at følge, ordentligvis, ikke at bevilge deslige Laan og Forskud.

I § 13 er der till overordentlige Udgifter ved Søværnet forlangt en Bevilling af 55,500 Rbd. Om denne Udgift gjælder det Samme, som jeg før tillod mig at anføre med Hensyn til Justitsministeriets Begjering om en Drifts-capital for Straffeanstalterne, at der nemlig i forrige Finantsaar er besparet et betydeligt Beløb, circa 144,000 Rbd., paa den dette Aar vedkommende Bevilling; men denne Sums Indbetaling i Finantshovedkassen skete med den Reservation fra Marineministeriets Side, at, naar der senere hen i Aarets Løb fremkom Anledning, dertil, maatte Marineministeriet være nødsaget til at andrage paa en Tillægsbevilling for indværende Finantsaar. — For Krigsministeriet er der Intet begjert, idet de Udgifter, som for Krigsministeriets Vedkommende ville behøves udover Finantsloven, alle hidrøre fra det i Slesvig stationerede Troppes corps, og ville kunne dækkes af bemeldte Hærtugdommes Intrader.

(Det saaledes foreslagte Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—52 findes i Anhanget).

Formanden: Exemplarer af det foreslagte Lovforslag skal jeg lade omdele paa Pladsferne.

Jeg skal bede bemærket, at det Udvalg, til hvilket Lovforslaget om Porcellainsfabrikken blev overgivet, nu har afgivet sin Betænkning, som vil findes trykt i Anhang B Nr. 48, Sp. 664. Ændringsforslag, som agtes stillede til den eneste Behandling, dette Lovforslag vil

være at undergive, skal jeg bede indgivne til imorgen Kl. 12.

Efter Dagsordenen gaae vi derefter over til at fortsætte 3die Behandling af Udkast til Lov om Fordeleedommes Sammenlægning og Udstyknings. Som det vil erindres, er det Loven i sin Heelhed, der foreligger til Forhandling. Den 5te hjøbenhavnske Rigsdagsmand har Ordet.

David: Da jeg ved Sagens 2den Behandling paa Grund af Sygdom blev forhindret fra at tage Deel i denne, og ved Sagens 3die Behandling ikke kunde faae Ordet, fordi Afflutningslisten kom i Gang, førend min Tour til at faae Ordet var kommen, skal jeg tillade mig at motivere, hvorfor jeg ikke kan stemme for dette Lovforslag, og hvorfor jeg ved de enkelte Paragrapher har stemt saaledes, som det af Rayneopraabslisten vil erfares. Jeg skal imidlertid fatte mig kort. Det er allerede fra forskellige Sider, navnlig fra de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen) og for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) blevet bemærket, at denne Lovs Fremkomst paa nærværende Tid er ubetimelig; jeg maa ansee de Grunde, som derfor ere bleve anførte, for rigtige. Imidlertid kunde der dog ved denne Lov have været opnaaet et Gode, med Hensyn til hvilket Alle i Landbocommissionen vare enige om at ansee det som saadant, medens Meningerne der vare deelte om den Grændse, der skulde sættes for Sammenlægningen, og dette var, saaledes som det hedder i Commissionens Betænkning, „at det i mangfoldige Tilfælde gjældende Bevillingsvæsen kunde bortfalde.“ Saaledes som Loven nu foreligger for os, er ikke engang dette Gode opnaaet, det bestaaer næsten i den samme Styrke og næsten i det samme Omfang, hvori det hidtil har bestaaet.